

Kommentarer till min skiss över centrala Thamel.

Thamel kan vara oerhört förvirrande om man är obekant med dessa kvarter. Ur minnet gjorde jag kartskissen och året efteråt kontrollerade jag att den stämde någotsånär. Proportionerna är naturligtvis inte korrekta, men gatorna, hotellen och butikerna finns ungefär där jag placerat dem.

I Thamel finns mängder av hotell och Guest House i varierande prislägen och av varierande standard. Jag själv har bott på Potala Guest House samt under senare år på Thorong Peak Guest House.

Är man obekant med Thamel så rekommenderar jag att man lär sig att gå runt den lilla rektangel som bildas av gatorna i skissens mitt.

Ni kommer att spara en hel del tid av att studera skissen och orientera er.

Jag utgår från hotellet *Thorong Peak Guest House*.

Det ligger i en mindre återvändsgata/gränd omgivet av tre andra små hotell.

Liksom de övriga tre hotellen så är *Thorong Peak Guest House* ganska litet, det har mindre än 30 rum.

Managern/ägaren heter Sameer Gurung, hans far startade hotellet.

Sängarna är kanske inte de mjukaste som finns – Kerstin (min fru) klagade lite i början över att de kändes rätt hårda men man vänjer

sig.

De lite dyrare rummen har tjockare madrasser.

Här är adressen till deras hemsida: <http://www.thorongpeak.com/>

Hotellet är liksom de flesta andra hotell lyhört. Till skillnad på t ex *Potala Guesthouse* så är det oftast inte de andra hotellgästerna som stör utan det är ljuden utifrån.

Numera slutar discomusiken kl 23. Tidigare slutade den kl 02.00. De första nätterna hade jag svårt med den, men efter ett tag hade jag svårt att somna om jag inte hörde den.

Ett annat störande ljud man kan vakna av innan solen gått upp är att någon kommer för att hämta upp en annan person (inte på ”vårt hotell”). Istället för att gå upp och knacka på så använder de signalhornet – inte bara en gång utan flera gånger. Detta kan ske vid 4-tiden på morgonen.

Ytterligare ett störande nattljud är de s k ”dog conferences” vilka startar med en jycke som skäller varefter ett antal andra jyckar svarar.

De nattliga (o)-ljuden kan vara oerhört irriterande, men utan dem har man inte haft någon fullständig upplevelse av Kathmandu.

Varmvattnet på hotellet brukar jag sätta på några minuter innan jag ska duscha.

Det kan ta lite tid innan det kommer.

Era resväskor förvarar ni lämpligast (låsta) under era sängar.

Garderoben är ganska liten med få klädhängare (jag utgår från det rum jag brukar ha).

Vid några tillfällen har jag köpt extra klädhängare.

På dörrvredets insida finns i mitten en liten knapp som man trycker in när man vill låsa dörren.

Upplåsningen inifrån görs enkelt bara genom att vrida på låsvredet.

När man ska låsa utifrån trycker man först in knappen på insidan varefter man drar igen dörren (glöm inte rumsnyckeln – det har jag gjort några gånger). Känn alltid efter utifrån att dörren är låst när ni lämnar rummet.

Hotellets mat är helt Ok, deras varianter av plankstek är riktigt bra (ca 200 rs).

Frukosten brukar jag äta på andra restauranger eftersom jag oftast är morgontidig

Ni kan alltid beställa upp maten eller drycken till rummet, balkongen eller till terrassen.

Jag brukar ge den som kommer med det 20 rs (hisnande beloppet av ca 2 kr).

På *Thorong Peak Guest House* finns en dator för hotellgäster.

Den var i våras (2010) i rätt dåligt skick. Alldeles utanför hotellet finns ett litet "internetcafé". Finns det elektricitet och jag är lat så går jag dit.

Ni kommer att spara en hel del tid av att studera den.

Affärer (för mat och dryck)

Jag har numrerat dem med siffrorna 1 - 6. Det finns ytterligare en som jag inte har med på skissen.

För att komma till butikerna 1, 2 och 3 gå ut på gatan, fortsätt upp till vänster. Ta första gatan till vänster och fortsätt så långt den går (kanske 200 m).

De tre affärerna ligger samlade, 1 och 2 mitt emot varandra, 1 är den största.

Affär 1 är den mest välsorterade vad det gäller mat (man kan t o m hitta Wasa knäckebröd där), godis och drycker (vatten, juice, vin och sprit).

När man handlat och är på väg ut antastas man ofta av tiggande barn. De är ett sorgligt inslag. Utan tvekan lever de ett svårt liv, men ge dem inte pengar. För pengar köper de oftast någon form av sniffningsmedel (kontaktlim e d) som de sniffar ur små plastpåsar. De frågar efter "bisquits" dvs kakor. Om ni köper det till någon av dem så ge dem en öppnad förpackning. Risken är annars att de säljer tillbaka det till butiken för att få pengar till sniffning.

Affär nr 4 ligger vid "utgången" från Thamel mot Tridevi Marg. Gatukorsningen kallas av en del för "Thamel Chowk". Den är inte så stor men ändå rätt välsorterad.

Är det bara dricksvatten jag ska köpa så använder jag ofta affären alldeles utanför *Thorong Peak Guest House*, märkt 6.

En annan affär jag ibland utnyttjar har jag numrerat affär 5. Eftersom jag ofta går till restaurangen *Yak* så passerar jag den butiken.

Restauranger

Min absoluta favorit är *Yak*. Den är enkelt inredd, den är ren och de har god och billig mat.

De öppnar redan kl 07.00 och då är det oftast inga gäster alls. Där äter jag gärna frukost (jag äter vanligtvis ingen stor frukost – två kokta ägg samt en liten kanna te). Deras Fruit Rice Pudding är en annan favorit. Kerstin gillade deras *Fresh fruit curd*.

När man kommit ut på gatan från *Thorong Peak Guest House* går man åt höger nedför gatan.

På vänster sida ligger då *Yak*.

De har en mängd olika rätter passande såväl till frukost som till lunch och till middag.

Där kan man även få ett rätt märklig tibetanskt öl – omtyckt, men inte speciellt gott.

The staff at Yak

På vägen till *Yak* passerar man en liten gränd

på vänster sida av gatan. På gatan brukar restaurangen *K2* (de heter något ytterligare)

skylta med att de har Thamel's renaste restaurang. Det är en stor överdrift.

Man måste gå in i gränden för att finna restaurangen.

Deras stora frukost är god (och alltför mycket för min smak).

De öppnar vanligtvis 07.30.

Det bästa jag äter där är lunchen ”chicken curry med chapati – one piece”. Jag har i och

för sig blivit varnad av Johans halvbror för att äta chapati på restauranger (magsjuka), men jag tror inte (?) att det är därifrån jag vid några tillfällen haft lättare magproblem.

På de flesta restauranger gör man utmärkta pizzor (bl a på *Yak*), men ingen av dem går upp mot de pizzor man kan få på en restaurang med vedeldad ugn.

Restaurangen ligger utefter gatan ned till vänster från affär nr 1. Den heter *Roadhouse Café*.

Kerstin hävdar att där fick hon den godaste pizza hon har ätit (tror den hade fyllning med bl a rökt kycklingkött).

På samma gata som ”pizzarestaurangen” fast på andra sidan gatan ligger restaurangen *Third Eye*. Det är lite finare restaurang vilket betyder att det kostar lite mera. När ni orkar att äta mycket så rekommenderar jag att ni beställer ”Chicken Kiev”.

Den rätten kostar runt 40 kr och ni får ett konstverk på tallriken.

Annars är de mest kända för sina indiska maträtter.

Jag sätter mig bara där när något av det två fönsterborden är lediga. Det är utomordentligt trevligt att sitta där och äta gott och samtidigt se trafiken strömma förbi alldeles utanför.

På *Everest Steak House* äter man förstås någon av deras köträtter.

Bäst valuta får man om man är riktigt hungrig.

Jag har några gånger råkat ut för segt kött här, men jag brukar ändå gå hit då och då.

På andra sidan gatan fast lite upp mot Potala Guesthouse ligger *Nepalese Kitchen*.

Det är en av Vilmas favoritrestauranger. Prova gärna deras Dhal Bath.

Ungefär mitt på gatan som leder fram till fotobutiken och affärerna 1 och 2 ligger den anrika restaurangen *KC*.

En del hävdar att den inte är vad den har varit, men när man sitter vid ett fönsterbord en trappa upp så är det rätt njutningsfyllt. Prova gärna deras stekta fiskrätt (Fish Muniere).

Kilroy's är en exklusiv restaurang som ligger inne i en gränd (kan vara lite svår att hitta). Det är ganska dyrt (t o m mycket dyrt).

”Gamla nepalturister” hävdar att det var bättre förr.

Naturligtvis kan man äta gott också på *Kathmandu Guest House*, men det är numera rätt dyrt där (ca 350 rs för en öl).

Fortsätter man gatan upp förbi de båda ”internetkaféerna” i riktning mot Balaju (se skissen) så finner ni på vänster sida en rätt elegant restaurang. Jag tror att den heter Mandap. De har en stor öppen spis mitt i lokalen. De serverar god mat och är inte överdrivet dyra.

De godaste Momos (chicken momos) äter jag på en restaurang som ligger ovanför Mandala Book Point på Kantipath. Men de har goda momos också på *Yak*.

I boken ”Lonely Planet” rekommenderas ett litet ställe som beskrivs som ”Hole in the wall”, där man får mycket goda momos väldigt billigt. Jag har ännu inte testat dem – det ska jag göra nästa år. Ni kan gärna prova (så får jag veta om ni ”överlever”). Den ligger rätt långt ner på Jyatha (samma gata som man finner *Kilroys* på).

En bit upp på gatan utanför hotellet ligger en populär liten butik där man köper fyllda mackor av olika former. Den vill jag utfärda stor varning för. Under min senaste vistelse köpte jag vid två tillfällen en fylld macka. Båda gångerna blev jag magsjuk direkt efteråt. Sista gången var det ren matförgiftning som ledde till feber och sängliggande.

Ibland när jag känner mig sugen på annan frukost går jag upp till ett bageri som ligger strax intill affärerna 1 och 2. Där kan man köpa diverse bröd (t ex danska wienerbröd eller vanligt vetebröd) och ta med sig till hotellet och där beställa fram te och sedan avnjuta det där.

Riktigt goda hamburgare (med pommes frites) får man på den mycket exklusiva *Annapurna coffeeshop*, som ligger på Durbar Marg (gatan som går ned från f d kungapalatset).

Köp aldrig mat/dryck/nötter och sånt från de ambulerande gatuförsäljarna.

Internet

Hotellets dator är inte i speciellt gott skick (men är gratis för gästerna).

I gränden utanför porten ligger ett annat litet internetcafé med ett litet antal datorer.

Finns det elektricitet så kan man använda dem.

När det inte finns el så är det bästa alternativet att promenera till de båda Internet-rummen jag märkt ut på kartskissen. De har strömförsörjning via egna generatorer.

Priset är 100 rs/timme.

Bered er på att uppkopplingstiden är *mycket* långsam. Det är tålamodsprövande att t ex ladda upp foton. Ska ni göra det för att ladda upp på t ex er resdagbok så glöm inte att reducera bildstorlekarna till som högst 600-700 kb. Grabbarna som sköter stället visar er hur ni reducerar bilderna (om ni inte redan kan det).

Uttagsautomater för kontanter

Mitt favoritställe är mitt emot *Third eye*.

Högsta beloppet man kan ta ut vid varje uttag är 10 000 rs. Vill man ha mer får man alltså upprepa uttagen. De vanligaste korten (Visa, Mastercard) går bra att använda).

Snett mittemot finns en annan uttagsautomat.

Utanför dessa finns alltid vakter.

Beloppen betalas ut i 1000 – rupees sedlar.

Det finns ytterligare en automat på väg in till *Kathmandu Guest House*.

Dessutom finns en bredvid affär nr 2.

Vin och sprit

Mitt emot affär 2 ligger *Pub Maya*. Man går upp via en smal järntrappa.

Detta är mitt absoluta favoritställe.

Bara att sitta på balustraden och läppja på en drink för 190 rs (de kommer med två till samma pris mellan kl 17 – 20) och titta ned på gatuvimlet är jättetrevligt.

Killarna som jobbar där är också väldigt trevliga.

Några gånger har jag velat köpa en flaska vin.

Det finns (rätt bra) vin att köpa i affärerna 1 och 2, men det finns flera andra ställen att handla på. En vinbutik har jag märkt ut i närheten av platsen där de säljer färskpressad juice (om jag inte minns fel så ligger den där).

Det går bra att ha med sig en flaska vin till hotellet och sedan dricka den till middagen man äter.

Kökspersonalen öppnar flaskan och ställer fram vinglas.

En vin- och spritbutik ligger på Tridevi Marg. När man går ut på den gatan från Thamel så ligger den på höger sida. De har den billigaste *Khukri Rum* av de butiker jag har besökt.

Vill man dricka öl på restaurang så skiljer sig priserna åt rätt mycket. En flaska öl (65 cl) kostar mellan 150 rs – 350 rs. Billigaste ölen hade de på Thorong Peak.

Rekommenderade ölsorter är Everest, Tuborg och Carlsberg.

Färskpressad juice ska ni aldrig köpa på gatan – gå istället till den plats jag har märkt ut.

Shopping

I Thamel *måste* ni pruta, kanske ned till en tredjedel av det först föreslagna priset.

Några butiker har dock inget stort förhandlingsutrymme.

Butiken *Black Pashmina Outlet*, som ligger till vänster några meter upp på gatan utanför hotellet, är en sådan.

Be dem gärna att förklara olika kvaliteter av pashmina.

Schalar och tröjor i pashmina är mycket användbart och prisvärt.

När man går ut på gatan från hotellet och svänger åt höger så efter kanske 20 meter går det in en gränd till vänster. Den gränden är en liten genväg om man är på väg mot t ex Kantipath.

I den gränden sitter killar och handknackar fram stenarbeten (i skiffer). Deras arbeten är vackra och inte alltför dyra. Lite längre fram i gränden (strax innan man kommer ut på nästa gata) finns en liten shop för pasminatröjor och halsdukar (jag tror att kvinnan som driver den heter Laxmi).

Hälsa henne från mig (och Sverige-Nepalföreningen) så ger hon säkert ett bra pris.

Laxmi

Snett emot *Kilroys restaurant* ligger en lite udda butik som saluför damkläder i bomull med en egen design.

Köp helst inte frukt från fruktförsäljarna i Thamel, de tar hutlöst betalt.

Gå vägen ut ur Thamel utefter den gata jag märkt ut att de säljer färskpressad juice.

När ni kommit ut till nästa (stora) gata ligger det en hygglig fruktaffär där.

Köper ni t ex vindruvor (om det nu finns vid den årstiden) så be dem på hotellet att skölja dem rena.

Taxi

Ta aldrig en taxi i Thamel – det kostar extra mycket. Gå istället en bit ut på Tridevi Marg och ta en taxi därifrån. Försök att få dem att köra med taxametern.

Ska ni istället åka åt andra hållet (mot Balaju) så gå ur Thamel utefter den gatan. Då kommer ni ut till en fruktansvärt trafikerad gata (undvik att försöka korsa den).

Gå nedför backen så passerar ni en sliten träbyggnad med 16 träpelare (Surrakoti).

Nere vid ”torget” finner man enkelt taxibilar.

Fortsätter man gatan rakt fram (inte den högra gatan) så kommer man (efter att passerat över en illaluktande flod) till Balaju chowk och Ring road.

När ni ska återvända ”hem” till Thamel så ange adressen ”Thamel chowk (uttalas ungefär ”tamel tjock”. Det brukar inte vara några svårigheter att få taxichaufförer att köra till Thamel. Stig gärna ur taxin i änden av Tridevi Marg och promenera den återstående biten till hotellet.

Undvik att vistas utanför Thamel efter att det blivit mörkt!

Medicin

När man är nästan framme vid Chetrapati så finns det en butik med medicinska artiklar.

Förhoppningsvis behöver ni inte något, men det kan vara bra att känna till var den närmaste butiken finns.

Till olika platser utanför Thamel

I Thamel promenerar man enklast och säkrast på vägens vänstra sida (trots att det är vänstertrafik).

Kontrollera alltid trafiken innan ni ska korsa en gata!

Det tar ca 15-20 minuter att promenera till *Kathmandu Durbar Marg*. Gå ned till *Chetrapati* och fortsätt sedan gatan rakt fram.

Vill ni promenera till *Bal Mandir* så går ni Tridevi Marg rakt fram. Ni kommer till en trafikljusreglerad korsning (gatan som går ned där är *Kantipath*). Ni ska fortsätta rakt fram. Var försiktig när ni korsar gatan även då ni fått ”grön gubbe”.

Då kommer ni strax till huvudentrén till f d kungapalatset (gatan som går ned där heter *Durbar Marg*). Ni fortsätter i princip rakt fram utefter palatsområdet.

När det tar slut måste ni korsa ytterligare en gata (finns ett övergångsställe).

I princip fortsätter ni alltså hela tiden rakt fram.

Omedelbart till vänster passerar ni en damm som kallas ”snake pond”, titta på statyn i dammens mitt så förstår ni varför.

Denna gata ni nu går på ska ni följa tills ni kommer till en korsning där det ligger ett tempel framför er (på andra sidan gatukorsningen). Här går ni gatan till vänster och fortsätter sedan utefter den kanske 300 - 400 m. Då är ni vid en annan gatukorsning där en vägstump går till höger. Den ska ni gå in och ni kommer att se Bal Mandir framför er.

Gå in i mittenentrén, gå en halvtrappa upp lite till höger om entrén. Ni ser då skolgården på insidan. Gå korridoren åt höger och sedan korridoren åt vänster. I änden av den korridoren på höger sida finns ett kontorsrum där bl a Mrs Asha Shresta sitter.

Fråga efter henne, presentera er och hälsa henne från mig.

Till *Kantipath* och *Mandala Book Point* (som ägs av Madhab Maharjan – hans son Sidharta sitter oftast vid kassan och här jobbar också Johans halvbror Narayan Chhetri) finns det en lite kul genväg (som jag beskrivit tidigare).

Gå till höger på gatan utanför hotellet. Några meter ned går det in en smal gränd till vänster.

Går man den så kommer ni ut på en parallellgata till den gata hotellet ligger på.

Alldeles utanför gränden ligger en bokhandel som stavas Vajra (uttalet är helknepig) och som ägs av en yngre bror till Madhab Maharjan.

Ni ska fortsätta gatan ned och i första gatukorsningen ni kommer till ska ni ta till vänster och sedan följa den gatan. Den utmynnar på Kantipath och snett på andra sidan ligger Mandala Book Point.

Denna väg ska ni förresten gå om ni ska åka med någon buss till Pokhara. Bussarna står utefter Kantipath på samma sida som Mandala Book Point ligger på.

När ni ska korsa Kantipath så *kan* man göra det mitt emot Mandala Book Point.

Det är förenat med viss fara. Invänta t ex en grupp och följ dem.

Spring aldrig!

Det finns ett helt säkert alternativ. Lite längre ned på Kantipath finns en gångbro.

Fortsätter ni nedåt utefter Kantipath så alldeles efter gångbron kan ni titta runt i alla småbutiker som ligger i kvarteren här.

Längre ned på Kantipath ligger en stor galleria (kallas av vissa för Kathmandu Mall).

Därinne finns 4 -5 våningar med småbutiker – många med riktigt intressanta produkter.

Det är ingen prutmån här.

Lycka till!

Janne B